

Zondagmorgen 4 juli 2021

In de trein zat een jongeman, aan wie het duidelijk te zien was dat hij iets op het hart had. Hij vertelde aan de man naast hem dat hij uit de gevangenis kwam en nu op weg naar huis was. In de gevangenis hadden zijn familieleden hem nooit bezocht en ook maar een enkele keer geschreven. Ondanks dat hoopte hij dat ze hem vergeven hadden.

Om het ze gemakkelijker te maken, had hij ze in een brief voorgesteld hem een teken te geven waardoor hij duidelijk kon weten hoe ze tegenover hem stonden. Als ze hem vergeven hadden zouden ze in de appelboom bij de kleine boerderij vooraan in het dorp een wit lint aanbrengen.

Als zij hem echter niet meer thuis wilden hebben, zouden ze niets doen. Dan zou hij in de trein blijven zitten en verder rijden. God weet waarheen.

Toen de trein zijn geboorteplaats naderde, werd zijn angst om afgewezen te worden zo groot, dat hij niet meer uit het raam durfde te kijken. De man verwisselde met de jongen van plaats en beloofde hem dat hij op de appelboom zou letten.

Ze naderden zijn geboorteplaats, de man keek uit het raampje, legde toen zijn hand op de arm van de jongen en fluisterde: 'Daar staat de boom, het is in orde'. Beiden keken met tranen in hun ogen naar buiten, de hele boom hing vol witte linten.

Op dat ogenblik verdween alle spanning en angst uit de jongen, hij werd als het ware opnieuw geboren. Hij wist nu dat hij thuis welkom was, ze hadden hem niet laten vallen. 'Het was alsof ik een wonder had beleefd' vertelde de man later.

Misschien was het er ook een.

Naar John Kord Lagemann

Miracles are happening from time to time.

Today or tomorrow can it happen.

Miracles are happening from time to time.

When they meet you

you have to see them too.

Zouden wij ook niet graag af en toe een wonder willen beleven?

Ieder mens heeft weleens wensen en verlangens die onhaalbaar lijken, 'of er moet een wonder gebeuren' zeggen we dan. Toch, wie goed oplet en er open voor staat, merkt dat ze wel degelijk gebeuren. Geen grote, opzienbarende wonderen maar gewone kleine alledaagse wondertjes die het leven, al zit het ons soms niet mee, tóch boeiend maken.

Ali van Leeuwen vlietweg10@gmail.com

Een fijne zondag, Eva, Jan en Ali